

Na fotografii Miroslava Polacha zleva místostarosta JUDr. Ladislav Řípa, vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon, starosta PharmDr. Eduard Masarčík, Ing. Architekt Tomáš Šantavý s manželkou, Ing. Vladimír Tarasjuk (AURUM BUILDING s.r.o.), primátor Mladé Boleslavi Ing. Jiří Bouška, Kristýna Kubínová, manažer ITI Odbor řízení projektů MB a Ing. Ivan Rudiš (technický dozor)

Uvnitř čtete

- Hřiště pro kosmonoské hasiče** ... 2
- Prázdniny ve škole...** 3
- Loučení faráře Jiřího Veitha** ... 4
- Dny Evropského dědictví** ... 5
- Jubileum Ludmily Linhartové** ... 6
- Novinky z kosmonoského fotbalu** ... 7
- Odchod legendy Svatopluka Kvaizara** ... 8

DOKONČENÍ OPRAVY OPĚRNÝCH ZDÍ

V zámeckém parku byla slavnostně dokončena oprava opěrných zdí ve střední části areálu. Samotná stavba začala v březnu 2024 a skončila letos v květnu. Stála v souhrnu necelých 13 milionů korun, přičemž 10,7 milionu korun bylo spolufinancováno z fondů Evropské unie prostřednictvím ITI Mladá Boleslav.

Zhotovitelem opravy byla společnost Aurum Building s.r.o.

Pětikožly. „Tato oprava je prvním dokončeným počinem v rámci celé připravené revitalizace zámeckého parku. Cílem tohoto projektu je zajištění ochrany kulturního dědictví a zlepšení přístupnosti památky,“ zmínil vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon.

K opravě opěrných zdí se vrátíme také v zářijovém vydání Zpravodaje. (pp)

TECHNICKÝ VSTUP DO BIOTOPU

Město společně s technickou skupinou připravuje nový vstup do areálu biotopu. Konkrétně se jedná o technický vstup. „Chceme tím uvolnit hlavní bránu jen pro návštěvníky areálu. Technický vstup tak nově bude z boku areálu. Na příští rok pak připravujeme rozšíření zázemí pro občerstvení. Nechali jsme si vypracovat studii, která by měla kopírovat přírodní charakter celého areálu. Celý projekt budeme dávat do návrhu rozpočtu na příští rok

a v roce 2026 se návštěvníci mohou těšit na rozšíření občerstvovací části. Teď ji návštěvníci pro nedostatečnou kapacitu dost kritizují, tak proto jsme se k tomuto kroku rozhodli,“ doplnil starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Počítá se také s dalšími změnami ve vnitřní části areálu. Dojde ke sjednocení všech prvků, ať už se jedná o lavičky, odpadkové koše a podobně do jednotného designu, který by kopíroval přírodní ráz celého areálu. (red)

KONTROLNÍ DNY V ZÁMECKÉM PARKU

Na základě výsledků kontrolních dnů probíhá v zámeckém parku vše podle etapizace a synchronizace jednotlivých prací. „Revitalizace bude dokončena v příštím roce, tak jak bylo plánováno,“ uvedl kosmonoský starosta PharmDr. Eduard Masarčík. „Aktuálně do konce srpna by měly být dokončeny práce a následně

předána grotta (uměle vytvořená jeskyně – pozn.red.) a přilehlé jezírko. V posledních dnech tam probíhá instalace technologie, která bude vodní plochu čistit. Technologie bude umístěna v pivovarských sklepích. Ty pak chceme využít i k dalším společensko-kulturním akcím.“

(pp)

HŘIŠTE PRO KOSMONOSKÉ HASIČE

V areálu SK Kosmonosy probíhají dokončovací práce hřiště pro Sbor dobrovolných hasičů. Dokončená už je zajišťovací opěrná zeď, pokládat se bude závlaha. Poté dojde k finálním úpravám povrchu – to znamená zeminy a osetí travou. Vše by mělo být hotové během srpna. „Už teď pracujeme na tom, že v místě vybudujeme i nějaký záchyt vody, protože areál Sportovního klubu se nám o hasičské hřiště významně rozšíří. Zatím tam je jen jeden vrt na vodu a v budoucnu bychom se ne-

radi spoléhali pouze na tento jediný zdroj vody kvůli závlaze,“ popsal starosta PharmDr. Eduard Masarčík. „Do rozpočtu na příští rok bychom proto rádi dali částku, za kterou by se udělal ještě jeden vrt, který bude do budoucna představovat velmi výraznou úsporu.. A samozřejmě řešíme, jak celý areál zabezpečit z hlediska údržby i bezpečnosti. Vedení města rozhodlo celý areál oplotit a zabezpečit kamerovým systémem kvůli ochraně majetku města.“

(pp)

ZLATÉ SVATBY V KOSMONOSECH

Zlatá svatba je označením pro padesáté výročí svatba a je velmi významným milníkem v životě manželů. Je obvykle spojená s oslavou, ale také třeba s obnovením manželského slibu a nových snubních prstýnků. Městský úřad Kosmonosy proto všem zájemcům nabízí možnost uspořádat obřad v Zrcadlovém sále zámku. Zájemci se mohou hlásit na matrice úřadu nebo u paní Ludmily Linhartové na telefonu 601384436. (red)

I BEZ ŽÁKŮ JE O PRÁZDNINÁCH VE ŠKOLE STÁLE ŽIVO

Školní rok 2024/25 už v Základní škole Kosmonosy patří pochopitelně minulosti. Devátáci a s nimi další žáci opustili lavice, naopak do práce v objektu zámku se pustili v ještě větší míře řemeslníci. Maluje se, dodělává se podkroví a nová šatna, v některých třídách se instalují akustické panely. Nejen o tom všem jsme si povídali s ředitelem základní školy Mgr. MILANEM PETRÁŠEM.

přiblížit?

„Nový celoškolský projekt jsme pojmenovali „Den značkového oblečení“ a byl velmi úzce propojen s ekologií a ochranou životního prostředí. Žáci se zabývali tím, proč se ve světě vyrábí tolik oblečení, jakým způsobem, a hlavně kdo ho vyrábí a jak se pak to již nepoužívané likviduje. Prokazatelně existuje spousta skládek na různých místech světa, kde se zahrabávají do země nejen trič-

do toho zapojil i celý pedagogický sbor. Chtěli jsme, aby i zapojení žáků bylo mnohem větší než v minulosti. Aby si uvědomili, kolik času a práce je třeba pěknému a účelnému výrobku věnovat. Celý projekt jsme propojili i s finanční gramotností, kdy si nejen devátáci, ale i ostatní třídy nacenili to, co chtěli prodávat. A kromě toho, že si výrobky sami prodávali, zpracovali i kalkulaci vstupních nákladů a výsledných tržeb za prodané výrobky.“

Kolik žáků vlastně v uplynulém roce navštěvovalo vaši školu?

„V posledních letech se ta čísla během roku mění, protože se v tom odráží příchod a odchod ukrajinských žáků – takže jsme se pohybovali těsně před hranicí maximální kapacity, tedy někde v rozmezí 548 – 555 žáků.“

Co žáci absolvovali v rámci výuky za mimoškolní akce?

„Z těch větších, víceřadných, to byl adaptační pobyt žáků 6. ročníků v Českém ráji, sedmáci byli na lyžařském výcviku v zimním středisku Salzbach-Hinterglemm v rakouských Alpách, osmáci a devátáci na začátku školního roku navštívili Londýn a Berlín a na konci osmáci absolvovali vodácký výcvik na řece Sázavě a devátáci si užili několik závěrečných dnů školy na kolech v Českém ráji. Byli jsme velmi rádi, že se nám již druhým rokem podařilo zorganizovat a zabezpečit lyžařský výcvik i pro žáky 4. tříd, který probíhá v Rokytnici nad Jizerou v Krkonoších a na který máme kladné reakce nejen od rodičů a žáků, ale i od pedagogů, kteří jej zabezpečují. Samozřejmě kromě výše uvedených akcí proběhlo velké množství poznávacích výletů, exkurzí, sportovních akcí a v červnu měla většina tříd týdenní sportovně relaxační a ozdravné pobyty v různých částech ČR.“

Aktuálně v letních měsících panuje ve škole čilý stavební ruch. Co se stačilo udělat v průběhu školního roku a co teď o prázdninách?

„V průběhu roku to byly zejména stavební práce na vytvoření dalších šatních prostor v přízemí a práce v podkroví, kde se připravují dvě nové, velmi pěkné učebny, tři kabinety a sociální zázemí pro žáky. Obě stavby by měly být hotovy a předány do užívání nejpozději během srpna. Navíc, během léta se opravuje a maluje celý prostor hlavní chodby od vestibulu až po ředitelnu, včetně venkovního průčelí, dále je to i část školní družiny, montují se také akustické podhledy ve dvou třídách a vytváří se nový, uzamykatelný vchod v západním průjezdu. Takže kam se člověk ve škole podívá, tak všude se něco děje.“

Už víte, kolik prvňáčků přivítáte ve školních lavicích v září, po skončení prázdnin?

„I v letošním roce je stále poměrně dost odkladů školní docházky, takže jich nakonec nastoupí celkem 68 a půjdou do třech paralelních tříd. Všechny tři třídy budou zde na zámku v Kosmonosech.“

Musím se zeptat i vás osobně. Jaké je období prázdnin pro ředitele školy? Je to doba odpočinku nebo naopak velkých nervů? Aby se zkrátka do zahájení nového školního roku vše stihlo?

„Je to den ode dne. Na jednu stranu všichni učitelé čerpají zasloužilou dovolenou a ve škole se střídají nepedagogičtí zaměstnanci. A nejsou zde žáci. Nemusím tak řešit případné vztahové a vzdělávací problémy a vše další, co k běžné denní výuce patří. Na druhou stranu to aktuálně souvisí s množstvím již zmíněných stavebních úprav a řemeslných prací, protože musím průběžně komunikovat se všemi firmami, které se tu pohybují a účastnit se pravidelných kontrolních dnů. Zpracovává se a vyhodnocuje

také uplynulý školní rok. Poměrně výrazně se v letošním roce mění školní legislativa, kterou je nutné zapracovat včas do školních dokumentů a samozřejmě se již připravuje nový školní rok 2025/2026. Takže práce je stále dost.“

Máte čas vůbec na nějakou dovolenou, kdy vypnete a říkáte si, že o škole nechcete ani slyšet?

„To zatím asi ne... (smích). Ke kosmonoské škole mám osobní vztah, a ještě se mi asi nestalo, abych o ní i v době volna alespoň nepřemýšlel. I během letošních prázdnin budu dovolenou v rámci možností přizpůsobovat dění ve škole. A samozřejmě, počítám s tím, že i na dovolené mě občas dostihne nějaký telefonát nebo e-mail, který s provozem školy souvisí a bude potřeba řešit. Přes to všechno, jak jste se ptal, když nejsem v práci, tak se snažím během prázdnin nějakým způsobem regenerovat, pokud možno cestovat za teplem a slanou vodou a věnovat se především manželce a rodině.“

PAVEL PETR

Pojďme na úvod zrekapitulovat uplynulý školní rok. Byl něčím jiným? Výjimečný?

„Neřekl bych výjimečný, ale každý školní rok je alespoň částečně vždy něčím odlišný. Minimálně tím, že přicházejí noví prvňáčci a odcházejí devátáci a přicházejí noví pedagogové a odcházejí z nejrůznějších důvodů ti, kteří zde léta pracovali. Mění se i legislativa a priority v oblasti vzdělávání, které je nutné akceptovat. Co se týká školních projektů a dalších akcí, spousta z nich se úspěšně opakuje a my se je snažíme každý rok stále vylepšovat. A tak jako v tom loňském, tak i v letošním roce přidat nějakou novou.“

O jakou akci či projekt se jednalo? Můžete ho čtenářům Zpravodaje

ka atd. Každá třída si toto téma uchopila vlastním způsobem – od prvňáčků až po devátáky a udělala si vlastní závěrečnou prezentaci. Výsledkem pak byl projektový výstup v podobě videoreportáže, na jehož zpracování se největší měrou podíleli žáci 9. ročníků.

Co naopak v případě kosmonoské základní školy patří k těm tradičním akcím?

„Ty největší jsou asi oba tradiční jarmarky a školní olympiáda. A právě ten poslední vánoční jarmark jsme v listopadu pojali trochu jinak. Snahou pedagogů bylo o trochu víc do jeho přípravy vtáhnout rodiče žáků. Týden před jarmarkem žáci společně s rodiči v několika dnech vyráběli dekorace a vánoční dárky. Pochopitelně se

STALO SE V KOSMONOSECH

ČERVEN A ČERVENEC 2015

Poslední červnovou středu se konalo páté zasedání zastupitelstva města Kosmonos. Bylo projednáno pojmenování nové ulice, a to jednomyslně. Jednalo se o ulici U vodojemu.

Netradiční byl v Kosmonosech závěr školního roku. Z důvodu rekonstrukce na zámku odešli žáci na prázdniny se čtyřdenním předstihem. Ve čtvrtek 25. června 2015 se v Základní škole Horní Stakory konalo rozloučení se školním rokem. Na programu byly pohádky O slepičce a Zvířátka pod hříbkem, ve kterých vystou-

pili žáci prvního a druhého ročníku.

Genius Logicus – Základní škola Kosmonosy slavila úspěch nejen v České republice, kde Šárka Karabová obsadila 5. místo. Na mezinárodní úrovni skončila patnáctá.

Ve finále národního šampionátu mažorettek České republiky se skupina senierek Simply Pomněnky TJ Sokol Kosmonosy umístila na druhém místě. V sobotu 13. června pak proběhly oslavy 95 let od založení klubu.

Dne 24. července byla dokončena obnova dětského hřiště v Horních Stakorách.

SRPEN 2015

Toto léto bylo ve znamení velkého sucha a tropických teplot. To byla dobrá zpráva pro naše koupaliště.

„Líbí se mi tady ta uvolněná, pohodová atmosféra. Koupaliště plní svůj účel a lidé se zchladí, pobaví a to bohatě stačí,“ řekla jedna z návštěvnic.

Úplnou uzavírkou prošla ulice Pod Loretou, a to vzhledem ke stavbě vodovodního řadu.

V neděli 30. srpna proběhl v zámeckém parku první městský piknik.

LENKA ELISOVÁ,
KRONIKÁŘKA

ZPRÁVA O ČINNOSTI MĚSTSKÉ POLICIE

Městská policie i v červnu 2025 pečlivě dohlížela na veřejný pořádek v katastru města. Zaměřila se na dodržování pravidel ohledně zakázaného požívání alkoholu na veřejných prostranstvích a kontrolu parkování. Městská policie také každodenně dohlíží na bezpečný provoz ve Volnočasovém areálu Obora Park Kosmonosy – zejména pak na zákaz

kouření, požívání alkoholu a jízdu na kole mimo vyhrazená místa. Městští strážníci v červnu pomáhali i zraněné seniorky na autobusové zastávce a zaznamenali požár odpadů v prostoru bývalého statku. Nadále také kontrolují rychlost a sledují počet průjezdu vozidel v ulicích města Kosmonosy.

Vel. str. Váradí Oto, DiS

UZAVŘENÍ HŘIŠTĚ Z DŮVODU BEZPEČNOSTI

S otevřením dětského hřiště v zámeckém parku, poblíž statku, se původně počítalo po jeho dokončení. Nakonec se ale s jeho užíváním vyčkává – a to z logického důvodu: „Věříme, že to občané pochopí. S otevřením ještě počkáme kvůli bezpečnosti. V parku se stále pohybují pracovníci několika firem. Prohibují tam stavební práce a tím pádem existuje možnost újmny na zdraví, ať už rodičů nebo dětí. Riziko je zkrátka velké. Proto jsme naplánovali otevření dětského hřiště až na podzim, kdy už stavební práce budou utlumené,“ vysvětlil krok města starosta Pharm-Dr. Eduard Masarčík.

(pp), fotil MARTIN VESELÝ

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR KOUZELNICKO-BADATELSKÝ CESTOVATEL

Aneb týden plný kouzel, vědy a dobrodružství - to byla akce, kterou od 7. do 11. června ožila sokolovna v Kosmonosech. Příměstský tábor dětem přinesl nejen zábavu, nové kamarády, ale i poučení a dobrodružství. Během pěti dnů se malí účastníci vydali na cestu časem i prostorem, objevovali tajemství přírody, zkoumali vědecké jevy a nechali se unést světem kouzel a fantazie.

Každý den měl své jedinečné téma - od magických experimentů, míchání lektvaru přes detektivní záhady a kvízy. Děti se staly kouzelníky, badateli i cestovateli. Nechyběly ani výtvarné dílny, týmové hry, šifrovací výzvy nebo pohybové aktivity venku, které jsme podnikali i v prostorách parku hotelu Galatea. Tímto bychom chtěli moc poděkovat za půjčení a využití těchto prostor. Máme to tu moc rádi. Na celý týden jsme opět pro děti připravili nápaditý program, který nejen bavil, ale rozvíjel tvořivost, logické myšlení i spolupráci. Cílem bylo užít si co nejvíce dobrodružství cestováním.

Proto jsme každý den vyrazili ať už vlakem, autobusem nebo pěšky. Zvládli jsme nachodit i 12 kilometrů, děti to zvládly jako šampioni a my jsme na ně byly moc pyšné! Na závěr nechybělo tradiční opékání buřtíků v Autokempu Kosmonosy, kde jsme zároveň oslavili naše 5.výročí založení klubu Kosmonosáček. Díky velkému zájmu dětí a rodičů vzkvétá a nás to baví čím dál víc.

Týden utekl jako voda a my se s dětmi rozloučili s úsměvem, diplomy, nechyběly medaile a odměny za jejich nadšení a odvahu objevovat nepoznané. Už teď se těšíme na další akce, které vznikají, ale o tom zase příště.... Přejeme krásné prázdninové dny plné sluníčka, pohody, přátelství a radosti....

Andrea Malinová,
Kristýna Pravdová

HAVARIJNÍ OPRAVA PLYNOVODU

V ulici Boleslavská byla ve druhé polovině července nutná havarijní oprava plynovodního potrubí. Oprava proběhla po etapách za částečného omezení dopravy v Boleslavské a Zahradní ulici. „Do konce prázdnin se v ulici Boleslavská ještě při-

pravuje omezení dopravy u přechodu pro chodce v křižovatce K. Veselého. Důvodem je oprava povrchu vozovky i s podkladními vrstvami. Doprava bude řízena kyvadlově pomocí semaforů,“ zmínil vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. (red)

NOVÝ PŘÍSTŘEŠEK ZASTÁVKY

Nové podoby se dočká autobusová zastávka Transcentrum ve směru do Mladé Boleslavi. „Ve spolupráci s firmou Škoda Auto se připravuje instalace nového přístřešku. Tomu předcházela demontáž toho původního a generální oprava přilehlé opěrné zídky mezi zastávkou a parkoviš-

těm u servisního centra. Kromě nového přístřešku dojde i k výškovému sjednocení povrchu chodníku a autobusové zastávky,“ vysvětluje vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. Modernizace zastávky by měla být dokončena v závěru prázdnin. (pp), fotil MARTIN VESELÝ

9.9.2025
OD 17:00

**NÁBOR
MAŽORETEK**

Sokolovna
Kosmonosy

PŘIDEJ SE K NÁM!

- práce s hůlkou
- taneční příprava
- všestrannost
- týmový duch

KONTAKT

+420 864 442 730
www.pomnanky.cz
Pomnanky Kosmonosy
pomnanky_kosmonosy

Město Kosmonosy vás zve!

**SPORTOVNÍ
DEN**

MĚSTA
KOSMONOSY

čtvrtek 16:00-20:00h

FOTBALOVÝ TURNAJ 28.8.

kategorie U9 mladší příprava,
hráči narození v r. 2017 a mladší

- hrací doba: 1x17 minut
- počet hráčů: 4+1 (max. 12 hráčů na soupisce)
- počet mužstev: 8
- startovné: 1000 Kč

PROGRAM:

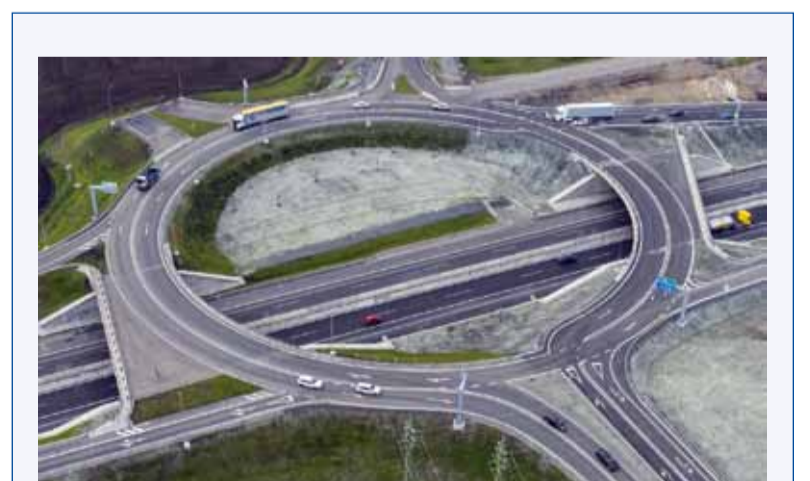
- Fotbalový turnaj
- Pomněnky Kosmonosy
- Taneční škola Eva Shareefa
- Hasiči Kosmonosy
- Biatlon KB Trefa Kosmonosy

Volně přístupná kuželna KK Kosmonosy
Simulátor dopravní nehody Generál Česká pojišťovna.

sportovní areál SK Kosmonosy
Hradištská 850, 293 06

SDH KOSMONOSY
TANEČNÍ ŠKOLA EVA SHAREEFA
KK KOSMONOSY

BIATLON
KB TREFA

Na nové fotce okružní mimoúrovňové křižovatce na D10 jsou patrné jednotlivé jízdní pruhy s napojením do nájezdových a výjezdových větví. Pravidla jsou shodná jako na klasické okružní křižovatce.

FARÁŘ JIŘÍ VEITH SE LOUČIL PO 31 LETECH

Po dlouhých jedenatřiceti letech se loučil s farností v Kosmonosech a Bakově nad Jizerou farář JIŘÍ VEITH. Poslední bohoslužbu sloužil před svým odchodem a návratem na Moravu v kosmonoském kostele Povýšení svatého kříže. Krátce po ní jsme se za jeho působením v našem regionu ohlédli v rozhovoru pro Zpravodaj.

Můžete prozradit, jaké jsou po tolika letech emoce při loučení s Kosmonosy a Bakovem?

„Neskutečné. Myslím, že to bylo vidět nejen na mně, ale i na návštěvnících slavnostní bohoslužby. Já hodně prožívám nejen radost, ale i bolest – ono každé loučení je svým způsobem bolestné. Jedenatřicet let, to je opravdu hodně. Je to polovina života. A já jsem po zralé úvaze a modlitbách poprosil svého biskupa, jestli by mě nepropustil z činné služby, abych se mohl věnovat dalšímu činnostem. Víte ono kněžské povolání není zaměstnání, ale je to poslání.“

Jak se tedy za svým posláním na farnostech v Kosmonosech a Bakově budete ohlížet?

„V obou farnostech jsem byl farářem, žil jsem 27 let v Bakově nad Jizerou a před tím 4 roky v Mladé Boleslavi. Z toho jsem ještě 5 let byl farářem v Bělé pod Bezdězem a spravoval jsem k tomu ještě okolní obce jako Dolní Krupá, Bezděz nebo Bezdědice a potom mě pan biskup poslal už sem do Bakova nad Jizerou s tím, že se k tomu přidají i Kosmonosy. Obě místa mají tak dohromady k 10 tisícům obyvatel a když se k tomu přidá ještě okolí, tak je to kolem 15-16 tisíc nesmrtelných duší. Což – kdybych to srovnal s Polskem – tak tam jsou to zhruba 3 farnosti. Z toho je vidět, jak je u nás o kněžské povolání pramalý zájem.“

Musím se přiznat, že v kosmonoském kostele Povýšení svatého kříže jsem byl poprvé. Je skutečně nádherný. Co se právě v Kosmonosech za těch více než třicet let podařilo?

„Když jsem do Kosmonos přišel 1. července 1994 tak tento kostel byl v dezolátním stavu, střechou zatékalo, omítky byly oprýskané, všude vlhko a jen velmi, ale opravdu velmi malá hrstka věřících. Ale postupem času nejen s boží pomocí, ale hlavně s pomocí města Kosmonosy, polských i českých diecézí se podařilo tento nádherný skvost zachránit. Samozřejmě, že je ještě co budovat – zázemí, podlaha, lavice, ale to už přenechávám svému nástupci.“

Pravdou asi je, že jste se dokonala sžil s regionem. Nakonec pořádáte tady nejrůznější kulturní a společenské akce.

„Nejen kolem kultury, ale i kolem sportu a jsem přesvědčený o tom, že se nám tyto akce povedly a byly úžasné. A s nadsázkou říkám, že v této republice není jediný špičkový zástupce – ať už z kultury, sportu nebo z jiného odvětví – který by nepřestoupil práh naší bakovské fary a kostela. A z toho mám nesmírnou radost.“

Jak jste si našel cestu k nejrůznějším osobnostem?

„Pocházím z lékařské rodiny a vystudoval jsem brněnskou konzervatoř a tím pádem jsem měl velmi blízko k muzice a umění. Ze začátku to byli brněnští umělci – sourozenci Ulrychovi, orchestr Gustava Bromy a pak už se to rozšiřovalo o ostatní v Praze – Hanku Zagorovou, Karla Gotta, Helenu Vondráčkovou a tak dále. A k tomu se přidávaly i aktivity tady ve farnosti. Zavedli jsme farní plesy, koncerty v bakovském kostele, v Kosmonosech, organizovali poutní zájezdy po celé Evropě – několikrát jsme byli v portugalské Fátimě, ve francouzských Lourdech, ve Vatikánu, samozřejmě také v Polsku, ve Švédsku... Co se týče fotbalu, tak jsme se sprátelili s bývalým majitelem FK Mladá Boleslav Josefem Dufkem a prohloubilo se to natolik, že jsme pak společně začali dělat benefiční koncerty. Nesmím zapomenout na Pavla Hapala, Dušana Uhrina mladšího, Jožku Webera, se všemi dodnes udržuji kontakty, potom jsem pronikl i do Slavia Praha a to jsou také skvělí lidé.“

Dovolím si vás nazvat farářem umělcem. Je to výjimečné propojení v této kombinaci?

„Rozhodně ne, je nás víc. Je to o tom mít u lidí důvěru, a to propojení je krásné.“

Kam teď povedou vaše cesty?

„Domů, do Moravských Budějovic. Jak říkám, stěhuji se co nejbliž k rodičovskému hrobu.“

Budete se vracet do Kosmonos, případně Bakova?

„Kněz, když opouští farnost, tak by se zpátky vracet neměl. Týká se to ale pouze farnosti, takže to neznamená, že sem do Mladé Boleslavi třeba nepříjedu na fot-

bal nebo na něčí oslavu. A jestli dovolíte - rád bych využil této příležitosti a poděkoval za vše, co jsem tady mohl mezi Vámi prožít a vykonat. Nezapomenu na Vás,

bylo mi s Vámi velmi hezky. Děkuji za chvíle krásné i ty bolestné. Mějte se moc hezky a i Vy na mě vzpomínejte v dobrém.“

(pp), fotil Miroslav Polach

OSOBNOSTI NA ROZLUČKOVÉ MŠI

„Na rozlučkové mši s farářem Jiřím Veithem nechyběla řada osobností. Hlavní celebrant byl Stefan Regmunt, biskup senior Zelená Hora Polsko,“ přiblížil Jiří Veith a pokračoval: „Koncelebrovali moji bratři Zdeněk Veith a Pavel Veith, kteří jsou kněžími v Jihlavě a na Jihlavsku. Potom tam byl kněz z Rakouska Stanislav, na varhany hrál profesor Přemysl Kšica, na trubky to byli Miloš Macháně a Jiří Pohnan a zpívali Tereza Mátlová a Romuald Spsychalski. A spolu s námi byl u oltaře otec Jan Biernat, farář od sv. Tomáše, to znamená od augustiniánů z Prahy, přítel současného papeže Lva XIV.“

Mezi pozvanými hosty pak byl například Jiří Ovocáček, novinář, publicista a v minulosti také tiskový mluvčí prezidenta Miloše Zemana. S farářem Jiřím Veithem ho spojuje dlouholeté a jak říká hluboké přátelství. „Jde o mnoho let, nedokážu to ani spočítat...a je to opravdu hluboké přátelství. Otec Jiří je velmi hluboce věřící osobnost. Miluje Pánaboha a on miluje jeho. A proto v životě prožíval mnohé zajímavé zkoušky, potkal se s různými zajímavými lidmi a asi nejvíc ho cha-

rakterizuje příběh z evangelia: Ježíš potká ženu u studny, a to je žena nesmírně hříšná, že se s ní nechce nikdo ani bavit a lidé jí pohrdají. Ale Ježíš jí nepohrdá, stejně jako otec Jiří nepohrdá nikým. A to je velmi důležité.“

Jiří ovcáček také mluvil o spolupráci otce Jiřího Veitha s Milošem Zemanem ...

„Ono se to nedá nazvat spoluprací, je to Boží milost. V roce 2019 se podařilo začít sloužit mše svatě v kapli Nejsvětější trojice a neposkrvněného početí Panny Marie na Pražském hradě. Do té doby se tam nesloužily mše minimálně sto let. Jeden čas tam byla dokonce trafostanice. Takže když se to podařilo, tak to byl krásný okamžik. A samozřejmě, že k tomu bylo nutné svolení prezidenta. A vztah otce Jiřího a prezidenta se dá nazvat přátelstvím. Já na tu dobu vzpomínám rád,“ zmínil Jiří Ovocáček.

Kosmonoským kostelem Povýšení svatého kříže se pak nesl hlas sopranistky Terezy Mátlové. Věnuje se operě, operetě i muzikálu. Jako sólistka vystupuje na předních divadelních scénách v České republice i v zahraničí. „Také já se s panem farářem znám velmi dlou-

ho. Potkáváme se nejen při veselých, ale i smutných záležitostech, je to člověk, kterého si nesmírně vážím. Jsem velmi šťastná, že spadám do okruhu jeho přátel. Dělá mi to velkou radost. Dnešní rozluččení vlastně vzniklo náhodou, bylo to krásné a je mi líto, že odsud odchází taková osobnost. Jiří je ztělesněním klidu a moudrosti, obrací se na něj nejen mnoho známých tváří, ale i obyčejných lidí a on jim svou pevnou vírou pomáhá. To víte, že jsem při tom rozloučení byla dojatá, ale vždycky si říkám, že něco musí skončit, aby něco krásného mohlo začít.“

A samotné kosmonoské vystoupení? Jaké to bylo vystupovat v kosmonoském kostele?

„Jedním slovem nádherná! Vlastně se na Jiřího trochu zlobím, jak to, že jsem tady zpívala poprvé až při jeho rozloučení...(smích). Je tu krásné prostředí i akustika. Zpívat v kostele je velká zodpovědnost. Chcete, aby to bylo dokonalé. Když si pustíte záznam jakékoli nahrávky z kostela, tak opravdu chcete, aby se jí to vyrovnalo. A navíc během mše sem dopadaly paprsky slunce, tak to bylo opravdu nádherné,“ říkala s potěšením Tereza Mátlová.

(pp)

POZVÁNÍ NA DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ

Město Kosmonosy, Muzejní spolek a Osvětová beseda vás zvou na slavnostní zahájení Dnů evropského kulturního dědictví 2025. Jedná se o akci, která každoročně otvírá co nejvíce zajímavých a výjimečných památek a objektů. Dny evropského dědictví jsou významnou celoevropskou kulturně poznávací, společenskou a výchovnou akcí, která slouží k posílení

historického povědomí v nejbližších souvislostech.

Jejich cílem je hledání cest ke kořenům naší, evropské i světové civilizace. Rozšiřují a zvyšují všeobecné povědomí o našem kulturním dědictví. V Kosmonosech se připojení ke Dnům evropského dědictví stalo dlouholetou tradicí – a již od samého počátku po roce 1991. Tato akce by měla přispět ke kulturnímu pově-

domí obyvatel města i návštěvníků. Tyto akce pravidelně a obětavě zajišťovali členové Osvětové besedy, později ve spolupráci se členy Muzejního spolku a za finanční podpory Města Kosmonosy.

Slavnostní zahájení Dnů evropského dědictví 2025 v Kosmonosech bude ve čtvrtek 4. září v 17.00 hodin v Loretě. Národním téma v tomto roce je „Architektonické dědic-

tví“. Muzejní spolek v Loretě současně uspořádá výstavu o archeologii Horních Stakor – významného naleziště při příležitosti 700 let od první písemné zmínky o Horních Stakorách. V kulturním programu v rámci vernisáže vystoupí houslista František Lamač. Součástí vernisáže bude povídání archeologa Mgr. Filipa Krásného a křest vydané publikace „Archeologie pod vyhaslou

sopkou – Dávnověk Horních Stakor podle Antonína Čecha“. Výstava potrvá v Loretě do konce října 2025. Loreta je otevřena vždy od čtvrtka do soboty od 12.00 – 17.00 hodin, v neděli od 10.00 – 17.00 hodin. Tato akce je finančně podpořena Městem Kosmonosy. Srdečně vás zveme.

Milada Remešová, předsedkyně Osvětové besedy Kosmonosy

HŘIŠTĚ VE STAKORÁCH JAKO DÁREK K JUBILEU

Jak jsme vás informovali v červnovém vydání Zpravodaje, uplynulo 700 let od první zmínky o Horních Stakorech. A právě k tomuto významnému jubileu dostali dárek také ti nejmenší – děti. A to v podobě dětského hřiště, které je za školou

a posledními dvěma domy směrem na Studénku s nádherným výhledem na Český ráj a jednu z jeho dominant – zříceninu hradu Trosky.

„Jsem opravdu moc ráda, že jsme hřiště otevřeli. K úplné spokojenosti ještě tedy chybí dva cvičící stroje a je to opravdu nádhera. Nejvíce mě nabíjí, když si tady děti hrají. Málokterá vesnice má takové herní prvky, jako máme právě my tady,“ těší ženu, která stojí za celým projektem dětského hřiště – zastupitelku Kosmonos a právě Hor-

ních Stakor Věru Baborákovou.

Její iniciativa začala před pěti lety. Mezi prvními prvky bylo houpadlo a kláda. Říkala si, že je to málo a takové holé. Objednávaly se další prvky jako prolézačka, skluzavka, houpačky. „A zase jsem si řekla, že je to málo ... Každý další rok město uvolnilo finanční prostředky a hřiště se mohlo dovybavovat. Vždycky se nám podařilo něco vybrat a zrealizovat. Městu musím moc poděkovat, především Miroslavu Masarčíkovi a Michalu Šimonovi. Snažili jsme se najít taková řešení a možnosti, abychom hřiště mohli dál zvelebovat. Poslední dovybavení stálo tři sta tisíc korun, celkové náklady se vyšplhaly na půl milionu. Jsem ráda i za lavičky, které jsou velmi těžké a nejsou nějak složité na údržbu.“

Děti na novém hřišti našly ideální možnost ke smysluplnému využití volného času. Chválí si to. Chodí s nimi pochopitelně i rodiče. Přes letní měsíce je na hřišti plno nejen přes den, ale i navečer a večer. Vedle herních prvků mají ti nejmenší k dispozici i míče umístěné v koši. „Ani nevíte, jakou mi dala práci děti naučit, aby míče po sobě uklízely ... (smích),“ říká Věra Baboráková, pro které jsou vůbec

Horní Stakory srdeční záležitostí. Dýchala by pro ně. A děti? Jejich radost je pro ni tou největší odměnou. „Ano, dá se říct, že je to moje medaile, a nebo můj pomník... (smích). Moc bych si přála, aby se tu děti cítily opravdu dobře a vše jim sloužilo co nejdéle. A vlastně bych si přála, aby to byl dárek k 700.letům obce, protože nikdy tady nic takového nebylo. Jen se mi nelíbí, že tu kluci jezdí na motorkách. Už za to byli potrestáni, oni si tady zkracují cestu a tady ty hrací prvky používali jako terénní hřiště. Když tady jsou děti, tak by tu nikdo takto jezdit neměl. Vysadili jsme tu stromky, jsou tu i ořechy a daří se jim tu. A tady na poli byly dříve švestky a těm se tu daří ještě líp.“

Ještě jednu věc pak ráda Věra Baboráková zmínila: „Jsem moc ráda za vedení města Kosmonos, že je nakloněné právě takovým projektům, které zlepšují život občanům. Vždyť si jen vezměte kosmonoský biotop, jaká to je nádhera. A to nemluvíme o revitalizaci zámeckého parku, stavbě nové multifunkční tělocvičny a spoustě další věcí,“ upřesnila Věra Baboráková.

PAVEL PETR,
fotil MARTIN VESELÝ

OSVĚTOVÁ BESEDA ZVE NA KONCERT

V rámci Zámeckého léta 2025 dojde ke změně koncertu 26. srpna 2025 od 19.30 hodin. Původně plánovaný koncert MB Quartet se neuskuteční kvůli onemocnění účinkujících. Ve stejném termínu a čase jsme ale ve vestibulu zámku připravili koncert Trombonového tria Národního divadla v Praze. Soubor je složen z hráčů Orchestru Národního divadla a Státní opery Praha v obsazení: altový trombon Filip Magram, tenorový trombon Jirí Břicháč, basový

trombon Miroslav Kopta. Těžištěm repertoáru tria je hudba českých autorů 17., 18. a 19. století. Jmenujme Jiřího Ignáce Linka, Adama Michnu z Otradovic, Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdružic, Jakuba Jana Rybu nebo Františka Škroupa. Prodej vstupenek bude zahájen hodinu před představením, tedy od 18.30 hodin. Vstupné 100 Kč. Srdečně zveme.

Milada Remešová,
předsedkyně Osvětové besedy

JEŠTĚ JEDNA VZPOMÍNKA ...

Druhá světová válka je největším a nejstrašnějším válečným konfliktem, který lidstvo doposud prožilo. Letos v květnu jsme si připomněli 80.výročí jejího konce. Vzpomínky na válku mizí, odchází generace, která zažila nacistickou okupaci, válečné utrpení na frontách, v koncentračních táborech a věznicích.

Muzejní spolek v květnovém čísle Kosmonoského zpravodaje připomenul občanům našeho města, jak tuto těžkou dobu druhé světové války prožívali kosmonoští občané. Tyto informace jsou pro mladou generaci a také pro mnohé spoluobčany nové. Článek jsme připravili s pocitem, že by občané Kosmonos, zejména mladí, měli znát, jak to probíhalo v Kosmonosech.

Dodatečně jsme se dozvěděli informace o příběhu jediné ženy z Kosmonos, Anny Hendrychové, která se nedožila osvobození od německých fašistů a která byla umučena v německé věznici.

Anna Hendrychová, rozená Křížková, se narodila 4. února 1891 v Kosmonosech. Byla jednou ze sedmi dětí Antonína Křížka, stavitele a starosty města Kosmonosy. Brzy po 1. světové válce ovdověla a zůstala sama se svou dcerou Ludmilou. Starala se o svého otce a po něm převzala výrobu cementového zboží. V lednu 1942 byla zatčena gestapem a odsouzena pro nepřátelství k německé říši a odvezena do vězení. Je smutné, že ji někdo z Kosmonoských udal. Šlo s velkou pravděpodobností o osobní mstu jejího bývalého zaměstnance, kterého propustila pro podvod. Již při věznění v Mladé Boleslavi

a Jičíně, kde byl německý soud, s ní bylo nelidsky zacházeno a při několika povolených návštěvách příslušníků rodiny tajně odevzdala vytlučené zuby. Po německém soudu byla převezena do ženské věznice ve Waldheimu v Sasku, kde na následky mučení zemřela 22. července 1942. Po úmrtí dostala rodina z vězení zprávu, zda si přeje zesnulou převést domů. Rakev přivezl vlak na nádraží v Debrži. Pochována je v rodinné hrobce svého otce na hřbitově v Kosmonosech. Její majetek byl nejprve zabaven nacisty a po únoru 1948 opět zabaven její dceři Ludmile. Anna Hendrychová byla vlastenkou, ale její jméno bylo po roce 1945 na pamětní desce zapomenuto, protože byla podnikat-

telkou. Jméno Anny Hendrychové se dodatečně objevilo na pamětní desce po urgenci rodiny. Přejeme si, aby tyto oběti našich spoluobčanů nebyly nikdy zapomenuty. Je nutné si neustále připomínat, jak důležitá je svoboda a jaké utrpení válka přináší.

Ze vzpomínek rodiny
za Muzejní spolek zpracovala
Milada Remešová

ZÁMECKÉ LÉTO 2025 POKRAČUJE DRUHOU ČÁSTÍ

Již od 12. srpna bude pokračovat druhá část 21. ročníku Zámeckého léta na nádvoří zámku, kterou připravila Osvětová beseda Kosmonosy. Tato akce je finančně podpořena Městem Kosmonosy, ale může se uskutečnit – a to hlavně - díky obětavosti a nadšení členů Osvětové besedy. Smyslem je obohatit kulturní život ve městě, nabízet živou kulturu v krásném prostředí nádvoří zámku, kde je velice příjemná atmosféra. V případě nepříznivého počasí se představení uskuteční v krytém vestibulu zámku. Pro návštěvníky to bude příjemně rozptýlení, možnost pobavit se, setkat se se známými. Také bude připraveno občerstvení. Chtěli bychom Vás pozvat k návštěvám jednotlivých představení, nenechte si to ujít. Začátky večerních divadelních představení jsou od 19.30 hodin. Vstupné na všechny uvedené akce je 100,- Kč. Program Zámeckého léta pak má následující podobu:

úterý 12. 8. TCHÝNĚ NA ZABITÍ, Jakub Zindulka,

DS Tyl Mnichovo Hradiště

úterý 19. 8. VELKÁ ZEBRA, Jean-Jacques Bricaire, Lasayques,

Divadelní spolek Dobrovít

úterý 26. 8. KONCERT NA ZÁMKU

Trombonové trio Národního divadla

úterý 2. 9. MANŽELSTVÍM K LÁSCE, Jan Váchal

Divadelní spolek Tyl Bakov nad Jizerou

úterý 9. 9. SOUBOJ TITÁNŮ, Radek Šlangal - muzikál

Nové divadlo Mělník

úterý 16. 9. LUCERNA, aneb ŠLOFÍČEK PANA ALOISE,

Petr Matoušek, Divadelní spolek Bazilišek benátský, Benátky nad Jizerou

Milada Remešová, předsedkyně Osvětové besedy

PLACENÁ INZERCE

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska, cena od 259 Kč/ks.

Prodej: 11. 9., 25. 10. a 20. 11. 2025

Kosmonosy – lékárna u zámku - 18.00 hod.

Výkup králíčích kožek - cena dle poptávky, doprava 249 Kč za celý nákup, doporučujeme objednat i přes e-shop www.drubezcervenyhradek.cz!

Info: Po - Pá 9.00 - 16.00 hod., tel. 601 576 270, 474 778 710

ŽIVOTNÍ JUBILEUM PANÍ LUDMILY LINHARTOVÉ

Do Kosmonos se paní Ludmila Linhartová dostala díky stavbě rodinných domků. Po svatbě v roce 1967 bydlela společně s manželem v Mladé Boleslavi u jeho rodičů. Pochopitelně ale chtěli samostatné bydlení. Patřili proto mezi 58 zájemců, kteří v letech 1968 až 1973 stavěli svépomocí v Kosmonosech za opravami Škoda sídliště 58 rodinných domků. Díky tomu začala paní Ludmila poznávat Kosmonosy a nastoupila jako učitelka do zdejší základní školy.

„Po nastěhování v roce 1973 jsem měla první kontakty se Sborom pro občanské záležitosti při vítání našeho druhého a třetího syna a v roce 1992 jsme s manželem byli pozváni na oslavu stříbrné svatby. To byl také rok, kdy mě tehdejší členky oslovily a já právě od tohoto roku ve Sboru působím až do dnešní doby. Bylo nás 12 až 13, prostě ženy, které s nesmírnou láskou a zaujetím to všechno pro Kosmonosy dělaly. A já? V Kosmonosech už jsem od nastěhování natrvalo zůstala.“

Narodila se sice v Mladé Boleslavi, ale na otázku, odkud pochází, už dnes s jistotou říká, že z Kosmonos. Rodina paní Ludmily zkrátka tady našla svůj domov. Ve vyprávění se ovšem ještě vrací k výstavbě domků na sídlišti. Zájemci o bydlení stáveli svépomocí.

Bylo to pro nás velice náročné. Jen si představte – manžel v půl třetí končil směnu ve Škodovce, do tří dorazil pěšky do Kosmonos, a tak v půl deváté večer se vracel domů do Mladé Boleslavi. Všechny přípravné práce v cihelně, v lese, dělali stavebníci společně. Pak společně postavili 58 domků v hrubé stavbě. Potom se domky přidělily a každý je dodělal samostatně. Později se brigádnicky podíleli na stavbě prodejny nad sídlištěm a částečně i restaurace „Čína“, dnešní restaurace U Janka. Před našim domkem, kde je dnes Lidl, bývalo pole, později jakési parkoviště, kde o poutích a posvíceních bývaly kolotoče, houpáčky a stánky. Naši kluci často pomáhali při stavění atrakcí a na náš elektrický proud bývala třeba napojena zmrzlinárka. Jsou to zážitky, které mám v paměti dodnes. Je to zkrátka můj domov.“

Profesní život pak spojila mimo jiné i s kosmonoskou školou, učila převážně český jazyk a dějepis. Vzpomínek i tady je celá řada.

„Učitelkou dráhu jsem začínala v Mnichově Hradišti, potom jeden rok v Debrí, ale po mateřské dovolené jsem nastoupila do Kosmonos. Vzpomínám na krásnou sborovnu, ředitelnu, učebnu přírodopisu s velkým vycpaným medvědem. Prostě škola v zámku. Vzpomínky patří žákům i kolegům. Doteď si nesmírně vážím toho, že současné vedení školy pravidelně zve nás, bývalé učitelé, na setkání při příležitosti Dne učitelů. Je pravda, že řady nejstarších řídou, ale vždycky si rádi popovídáme. Kdybych měla říct, na koho nejraději vzpomínám, tak by to byl tehdejší ředitel školy pan Josef Pažout. Prostě a jednoduše – na kosmonoskou školu nedám dopustit. Ale ještě jedna škola se stala mojí srdeční záležitostí. Byla to 5. ZŠ v Mladé Boleslavi, která byla dříve v budově v Palackého ulici. Při úžasných setkáních s bývalými žáky i kolegy to dnes ani nevypadá, že to

bylo před více než 40 lety. Raději nepočítám.“

O Sboru pro občanské záležitosti už částečně byla řeč, zaslouží si ale pochopitelně větší prostor. Už proto, že dnes ho mají na svých bedrech dvě dámy, Pavla Čermáková a právě Ludmila Linhartová.

„Víte, že funguje už od roku 1957? S ohledem na tehdejší politickou situaci Sboru existovaly tak, že měly jakoby suplovat církevní obřady a křty dětí. To znamená vítání občánků, svatby, výročí. Já jsem se stala členkou v roce 1992. V té době se rozhodovalo o tom, jestli Sboru budou vůbec fungovat dál. V mnoha městech totiž zanikaly. Na základě zákona o ochraně osobních dat totiž ve své podstatě skončila intenzivní spolupráce s matrikou. Matrika dříve informovala o narozených dětech, jejich bydlišti, o životních výročích občanů, aby se za jubilanty mohlo chodit, blahopřát, předávat dárky. Činnost bývala nesmírně různorodá. Po vydání zákona se vše „smrsklo“ jen na vítání občánků a zlaté svatby. Mrzí mě ale jedna věc – a nedá se s tím bohužel nic dělat, že rodiče se musí na vítání sami přihlásit.“

Informace se samozřejmě objevují ve Zpravodaji, na webových

stránkách města a sociálních sítích. Zájem je ale menší, než býval.

„Ano, ten zájem je menší. Dříve jsme měli při jarním a podzimním vítání i dvě skupiny po 8 až 10 dětech. Dnes je to jen jedna skupina. Je to jistě dáno i tím, že se celkově rodí dětí mnohem méně. Slavnost připravujeme s kolegyní Pavlou. Říkám sice, že jsme taková dvojka, ale máme za sebou široký tým lidí, na který se můžeme spolehnout. Spolupracujeme s malými recitátory a hudebníky z kosmonoské školy, velmi vstřícná

je ZUŠ Mladá Boleslav. S ochotou se setkáváme na kosmonoském úřadě, který samozřejmě akci zastřešuje, od přípravy sálu, jeho uspořádání a finanční zabezpečení.“

Je jasné, že od roku 1973, zmíněném v úvodu našeho povídání, se Kosmonosy jako město změnilo k nepoznání.

„Opravdu klobouk dolů před vším, co se podařilo udělat. Stačí se podívat na zámecký park, biotop, Oboru, kosmonoské ulice, víceúčelovou halu, areál Sportovního klubu Kosmonosy...“ A přání na závěr? „Zdraví pro všechny, kteří se na životě v Kosmonosech mohou a chtějí podílet. A v případě Sboru? Když jsem se stala jeho předsedkyní po paní Ludmile Jirové, tak mi říkala, že to předává někomu, kdo bude tradici Sboru udržovat. A i já bych si moc přála, aby i v budoucnu tradice vítání občánků a pořádání zlatých svateb zůstala zachována. Přispívá totiž ke vzájemné soudržnosti a je důkazem toho, že sdílená radost je radost dvojnásobná.“ uzavřela povídání předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti paní Ludmila Linhartová

PAVEL PETR,
fotila MARKÉTA STAŇKOVÁ

ZA PÁROU S MARTINEM VESELÝM

Kosmonosáka MARTINA VESELÉHO můžete znát ze Zpravodaje jako autora fotografií. Jeho velkou zálibou je ale také železnice – jak ta současná, tak i ta historická. V turnovském depu je členem spolku Klubu přátel železnic Českého ráje. Spolek pořádá nostalgické jízdy, vlastní historické vozy a má také svůj klenot – parní

mašinku číslo 310, zvanou Babičku nebo také Kafemlejnek. Martin se navíc jako organizátor podílí na řadě akcí. Třeba v červnu jste se s ním mohli potkat na trase z Mladé Boleslavi do Krnska.

„Sedmý červnový den byly vypraveny zvláštní vlaky u příležitosti Oslav 100 let viaduktu v Krnsku.

Akce byla pořádána obcí Krnsko, s tím, že zvláštní vlaky vypravoval dopravce České dráhy. Původní plán byl, že by jely parní lokomotivy, ale bohužel se u jedné z nich nestihla dokončit oprava. Proto se v čele objevila historická motorová lokomotiva s přezdívkou Rosnička. Počasí akci moc nepřálo, ale zvláštní historické vlaky táhnou, takže se přišlo svězt hodně cestujících.“

Další akce, pod kterou j si podepsán, se chystá v září. O co půjde?

„Na letošní 13. září s Klubem přátel železnic Českého ráje chystáme velkou železniční akci, která se zaměří na Oslavy 160 let Turnovsko-Kralupské dráhy a na 120 let trati Skalsko-Sobotka. Hlavním centrem oslav se stane hlavní nádraží v Mladé Boleslavi. Tam totiž přijedou hned dvě parní lokomotivy, které stanou v čele zvláštních historických vlaků po obou zmíněných tratích. Návštěvníci se mohou těšit také na historické motorové vlaky a bohatý doprovodný program. Nezastaví nás ani aktuálně probíhající rekonstrukce mlado-boleslavského nádraží, jelikož program oslav chystáme na panelovou plochu, která se nachází z druhé stra-

ny nádraží. Bližší informace budeme postupně zveřejňovat na www.kpzc.cz a také na Facebooku Klub přátel železnic Českého ráje. Je malinko škoda, že Kosmonosy nemají přímo své nádraží nebo alespoň malou zastávku, nicméně i tak bych Vás rád všechny na tento den pozval.“

Čím je pro tebe vlastně historická železnice?

„Pro mě osobně jde o srdeční záležitost. Železniční nostalgie je pro

mě dnes velkou součástí života, protože sám jsem členem Klubu přátel železnic Českého ráje a o historické lokomotivy a vozy se starám společně se svými kolegy. Je to činnost náročná, ale když se všechno povede, naši cestující jsou spokojeni, stroje fungují tak, jak mají, tak je to pro nás ta největší odměna, kterou z celé této muzejnické práce máme.“

(pp), fotil Martin Veselý

PLACENÁ INZERCE

SPORTOVNÍ A RELAXAČNÍ MASÁŽE

Ivana Pánková

TEL: 737 833 246

Jana Palacha 1096, Mladá Boleslav
E-mail: ivanapanek@seznam.cz

„JSEM RÁD, ŽE TADY ŽIJU, ŘÍKÁ ATLET JAKUB ZEJBRDLICH

Je mu třidvacet let, bydlí v Kosmonosech a patří k nastupující generaci českých atletů. Ve sbírce úspěchů má z juniorské kategorie mistrovský titul a stříbro. Je rovněž akademickým šampionem v běhu na 1500 metrů. Další z vrcholů má teď v srpnu před sebou – republikové mistrovství dospělých v Jablonci nad Nisou.

Jakube, pokud ale vím, právě atletika nebyla vaším prvním sportem, který jste dělal?

„Máte pravdu. Ve druhé třídě jsem začínal s florbalem. To byl sport, který mě provázel asi šest nebo sedm let. Pak jsem se postupně dal na hokejbal. Ten jsem hrál nějakých pět let. Hrál jsem to do dorostenců, juniorů, do nějakých šestnácti, sedmnácti let. Potom jsem se rozhodl skončit, protože přece jenom s mojí hubenou postavou ten hokejbal moc nebyl.“

Vý jste rodilý Kosmonosák?

„Narodil jsem se v Příšovicích. V sedmi letech se ale rodiče přestěhovali do Kosmonos. Tady jsem také začal běhat. Než jsem se vrhl na atletiku, tak jsem většinou běhával v kosmonoském zámeckém parku. Hodně jsem tam trénoval. Až od sedmnácti let jsem se začal atletice věnovat naplno v Mladé Boleslavi. Dokázal jsem zvítězit i na jednom z olympijských běhů.“

Co vás zláskalo právě k běhání?

„Jak jsem říkal, hrával jsem většinou týmové sporty, ale běhání je závod, kdy se musíte spolehnout sám na sebe. A to mě na tom bavilo. Hlavně běhání mi vždycky šlo. Už na základní škole jsem vždycky vyhrával patnáctistovku a přespolní běhy. Proto padla volba na atletiku. Běhám víceméně všechno od 800 metrů nahoru. Převažuje ale patnáctistovka. Běžel jsem už i delší tratě, včetně deseti kilometrů.“

V té úvodní odpovědi jste zmínil, že vaše postava nebyla ideální pro hokejbal. Pro atletiku a běhy je odpovídající?

„Na ten běh si myslím, že určitě ano. Jsem hubený – a každý mi to předhazuje, jenže na atletiku je taková postava ideální.“

Úspěchů už máte ve své dosavadní kariéře dost a dost. Co je pro vás nejdůležitější?

„Nejvíce? Určitě loňské mistrovství republiky do 22 let. Vyhrál jsem navíc i osobním rekordem. Hodně pro

mě znamená také akademický titul z patnáctistovky i další medaile z republiky. Vždy je tam velká konkurence.“

Co letošní rok? Co už máte za sebou a co je vrcholem sezóny?

„Bohužel jsem přes zimu prodělal dvě těžká zranění a moc toho nenaběhal. Vlastně skoro nic. Teď se do toho zase dostávám. Hlavním cílem bude nyní v závěru srpna mistrovství republiky dospělých v Jablonci nad Nisou, na které se momentálně připravuji. Konkurence tam bude velká, nakonec už to není juniorská kategorie. Kluci už mají boha-

té zkušenosti z mistrovství světa, Evropy nebo dalších prestižních závodů. Není jednoduché jim konkurovat. A s čím bych byl spokojený? Bude záležet pochopitelně na tom, jakou si do Jablonce přivezu formu a pohodu. Nevím – třeba umístění do šestého místa by bylo úžasné.“

Vám je třidvacet let. O čem přemýšlíte dál v kariéře?

„Hlavním takovým motorem pro mě je to, že se vždycky chci zlepšovat. A hlavně chci, aby mě to bavilo. To je nejdůležitější. A jestli už teď plánuji účast na Evropě, mistrovství světa nebo olympijských hrách? To by bylo hezké. Samozřejmě je to krásná vidina v případě třeba startu na Evropě, ale ještě to je pořádný kus cesty, který musím urazit. Samotný běh je hodně náročný, jsou to hodiny tréninku a regenerace.“

Vý už jste v rozhovoru zmínil, že jste běhal po kosmonoském parku. Nedá mi proto, abych se nezeptal, jak vnímáte a vidíte kosmonoskou proměnu v posledních letech?

„Samozřejmě za poslední roky se město hodně změnilo k lepšímu. Revitalizuje se park, což je určitě super. Stačí se také podívat na Oboru a biotop, líbí se mi to tam. Jsem rád, že tady žiju.“

(pp), fotil Miroslav Polach

NOVINKY Z KOSMONOSKÉHO FOTBALU

Fotbalisté Kosmonos vstoupí do nového ročníku 4. ligy se změnami v realizačním a hráčském kádru. Po jarním odchodu trenéra Pavla Jíchy do Benátek nad Jizerou tým v letní přestávce převzal Jan Kysele s Ondřejem Murárikem. V případě Jana Kysely se jedná o bývalého ligového fotbalistu, který hrával v Mladé Boleslavi a pražské Slavii. Naposledy jako asistent působil v Benátkách. Ondřej Murárik také prošel Mladou Boleslaví. Hrál i v Dobrovici. Jako trenér vedl na-

posledy Sokoleč v krajské I.A třídě. Tedy v soutěži, ve které působí kosmonoská rezerva. K dalším změnám v realizačním týmu nedošlo. Zato v hráčském pochopitelně ano.

Odešel Tomáš Křenek do Benátek, skončil u nás také Nicolas Filip, který má zájem hrát vyšší soutěž. Naopak na zkoušku v Kosmonosech je několik hráčů, kteří vyšli z FK MB z kategorie U19. S týmem trénovali a řešilo se, co dál. Objevil se tak například Dominik Matějovský, ze Záp Josef Eliáš, z Turnova

přišel Petr Havel, Adrian Nemšovský z České Lípy, a Matěj Bodlák z Benátek.

Mistrovskou sezónu zahájili kosmonosťáci fotbalisté domácím duelem proti SK Horní Ředice. A nejbližší duely před vlastním publikem? Vždy platí začátek v 10 hodin a 30 minut a také to, že utkání se hraje v sobotu. Nejprve proti FC Hlinsko (23. 8.), FK Chlumec nad Cidlinou (6. 9.), MFK Trutnov (13. 9.) a FK Čáslav (27. 9.).

(pp)

IZRAELŠTÍ FOTBALISTÉ V KOSMONOSECH

Areál SK Kosmonosy využili k přípravě na novou sezónu fotbalisté izraelského klubu FC Bnei Yehuda. Jedná se o tým ze čtvrti Hatikva z Tel Avivu. S podmínkami, které právě tady našli, byli maximálně spokojeni a je velice pravděpodobné, že se v Kosmonosech objeví také v příštím roce. To letošní druholigový izraelský klub absolvoval od pátku 18. do soboty 26. července s ubytováním v hotelu Galatea.

Vše se zorganizovalo na poslední chvíli. Vůbec nebylo jasné, jestli kvůli bezpečnosti a politické situaci budou moci vůbec do České republiky přiletět. Nakonec se soustředění podařilo zrealizovat. Vše se připravilo tak, aby jejich tréninky se mohly zařadit do plánu a nenarušily přípravu kosmonoských týmů. Výhodou bylo, že se připravovali i přes víkend, a navíc měli tréninky i v dopoledních hodinách. V Česku odehráli i dva přípravné duely.

„Měl jsem možnost s manažerem izraelského klubu osobně mluvit. Moc si podmínky pochvalovali u nás v Kosmonosech, včetně ubytování v hotelu Galatea, ale hlavně ty podmínky pro přípravu. Izraelci byli moc spokojeni. To nás pochopitelně moc těší, vážně si takového ocenění.

Navíc vyjádřili přání se k nám vrátit. S největší pravděpodobností náš areál a zázemí využijí také za rok. A věřím, že dobré reference přilákají do areálu SK Kosmonosy také další zájemce. To by pro náš klub byla další odměna.“

(pp)

V POHÁRU DO 1. KOLA

Fotbalisté SK Kosmonosy si zajistili účast v prvním kole MOL Cupu, tedy pohárové soutěže. V souboji dvou týmů 4. ligy porazili v okresním derby Dobrovici 3:1 (0:1). Na gól hostujícího Volfa z první půle zareagovali po přestávce trefami Havel, Pajer a Mašek. Kosmonosy přitom hrály téměř hodinu hry bez vyloučeného Nováka. Není bez zajímavosti, že poslední čtyři vzájemné duely ve čtvrté nejvyšší soutěži skončily nerozhodným výsledkem. Až páté,

pohárové utkání, poznalo svého vítěze. Dalším soupeřem Kosmonos je účastník 3. ligy Slovan Velvary.

(pp), fotil Miloš Moc

MEMORIÁL VÁCLAVA JEŽKA

Kosmonoský fotbalový stadion bude hostit jeden ze zápasů tradičního Memoriálu Václava Ježka. Tedy turnaje, určeného pro hráče do 18 let. V neděli 7. září v 11 hodin se v Kosmonosech odehraje zápas mládežnických reprezentačních výběrů Slovenska a Švýcarska. A jen pro úplnost – Václav Ježek byl fotbalový trenér a hráč, který v minulosti působil také v zahraničí. Konkrétně v Nizozemsku

a Švýcarsku. Na domácí scéně vedl třeba Liberec, Českou Lípou a také Spartu s Duklou. Československou reprezentaci pak dovedl k triumfu na mistrovství Evropy v Bělehradě 1976. Také tento úspěch mu pomohl k prvenství v anketě O nejlepšího českého fotbalového trenéra dvacátého století. Zemřel v roce 1995 a právě na jeho počest se tedy hraje mládežnický fotbalový turnaj. (pp)

DO MOTORISTICKÉHO NEBE ODEŠEL SVATOPLUK KVAIZAR

Smutná zpráva zasáhla v červenci fanoušky motoristického sportu. Ve věku nedožitých 78 let odešel do motoristického nebe Kosmonosák Svatopluk Kvaizar. Zařadil se mezi legendy rally. Kariéru odstartoval jako spolujezdec v roce 1970. O pět let později předsedal za volant a jako tovární jezdec dosáhl za volantem škodovek mnoha úspěchů.

Dlouhá léta byl jeho navigátorem Jiří Kotek, poté Jan Soukup, Monika Eckardt (RAC Rally 1984) a do konce kariéry potom Jiří Janeček. Ve své kariéře, vedle úspěchů na meziná-

rodní scéně, ovládl také domácí šampionát a tehdejší Pohár míru a přátelství. Exkluzivně pro Zpravodaj pak na Svatopluka Kvaizara zavzpomínal další z výborných jezdců a dlouholetý reprezentant továrního týmu Škoda Motorsport Pavel Sibera.

ZE VZPOMÍNEK PAVLA SIBERY

Již v době, kdy jsem se na učilišti ve Škodovce učil na automechanika, jsem samozřejmě sledoval také jezdce a jejich výsledky ve škodovácím týmu. Mezi jezdci tehdy v osmdesátých letech byl pro mne Sváťa hvězdou. Když jsem v roce 1983 nastoupil jako mechanik na soutěžní oddělení, tak jsem měl možnost se Sváťou přímo spolupracovat při stavbě závodních motorů, a to bylo pro mě, jako mladého kluka, jako ve snu. Sváťa byl na motory uznávaný machr, a tak jsem se od něj snažil co nejvíce pochytit. Ono se může zdát dnes neuvěřitelné, že tovární jezdec pracuje přímo na přípravě svých motorů nebo aut. Tehdy to bylo zcela normální a Sváťa řemeslo mistrně ovládal a dokázal připravit vše od odlévání hlav válců, broušení a leštění jejich kanálů, leštění ojnic až po montáž motoru a jeho ladění na výkonové brzdě.

Sváťa v roce 83 vyhrál mimo jiné celý seriál Poháru míru a přátelství,

Svatopluk Kvaizar na besedě v sále restaurace na hřišti v Kosmonosech. Vedle něj vnuk Lukáš Orolín, Jan Orolín, Jiří Kotek a Pavel Sibera.

což se mu podařilo ještě v roce 85. Když jsem já dostal příležitost se v roce 84 se účastnit první soutěže ve Vamberku, tak mými prvními mechaniky byli kolegové z motorárny - Sváťa Kvaizar a Vilda Motl. Pro mne to byl začátek dost divoký - skončilo to havárií v cíli první zkoušky. Myslim, že tehdy měl Sváťa také určitý podíl na tom, že jsem mohl, i přes divoké začátky, nadále ve fabrice závodit. Nakonec to dopadlo tak, že jsem po Sváťovi převzal vítězství v Poháru míru a přátelství v letech 1987 a 88.

Když jsem se pak několikrát účastnil Rally Monte Carlo, tak jsem byl rád, že mi Sváťa mohl dělat ledového špióna. Tato funkce byla o velké důvěře jezdce v jeho schopnosti a zkušenosti, kdy podával úpravou rozpisů informace o stavu trati. Další věci, která nás spojovala, a o které nikdo asi dnes neví, je to, že mi byl, respektive mojí manželce, za svědka na naší svatbě. Shodou náhod se stalo i to, že jsme se oba stali obyvateli Kosmonos.

Když se vrátím k osobnosti Sváťi, tak jsem vždy musel obdivovat

jeho pracovitost a cílevědomost. Asi bych nenašel člověka, kterému by kdy ublížil, protože v mých očích to byl vždy přímý, rovný a velmi slušný chlap. Jsem moc vděčný za to, co jsem se od něj mohl naučit. Bylo mi ctí s ním spolupracovat. Díky!

Při poslední cestě v Obřadní síni mladoboleslavského hřbitova se přišla rozloučit se Svatoplukem Kvaizarem celá řada osobností. Nechyběl jeho závodní speciál a také kondolence ze všech koutů Evropy. Mimo jiné od legendárního norského jezdce, kterým byl John Haugland.

(pp), foto Miroslav Polach a rodinný archiv

S VLADIMÍREM MALINOU O RALLY A BEZPEČNOSTI

K automobilovým soutěžím, stejně jako závodníci, patří předjezdci. Starají se nejen o bezpečnost všech účastníků, ale hlavně diváků. Mezi muže, kteří tuto roli plní, patří Kosmonosák VLADIMÍR MALINA. Mohli jste ho za volantem vidět při nedávné Rally Bohemia, která se tradičně jezdí na Mladoboleslavsku a Liberecku. A to byl důvod položit mu pár otázek a pro Zpravodaj připravit následující rozhovor.

Jak se vůbec zrodil váš vztah k automobilovému sportu a hlavně k rally?

„Jako kluk jsem měl hodně plánů. Začínal jsem na motokárách, jezdil i okruhy s hercem Luděkem Munzarem, pomáhal jsem při různých dalších závodech a všechny také jezdil. Až v podstatě před pětadvaceti lety jsem kolem sebe soustředil pár nadšenců, bývalých závodníků, se kterými se podílíme právě na bezpečnosti

rally v roli předjezdců. Musím poděkovat pořadatelům, že o naše služby stále mají zájem. Naši partneři se nám snaží pomáhat, vozy si připravujeme v soukromých prostorách. Snažíme se využít všechny naše odborné znalosti. Já jsem například pracoval čtyřicet let v servisních službách mladoboleslavské automobilky. Vozy si tak umíme opravit a tím pádem i připravit.“

Ještě jsme nezmínili, že to všechno probíhá pod Škoda Rally Club – safety cars. Jaký je ale přímo při automobilových soutěžích úkol vás předjezdců?

„Naším úkolem je dohlížet na bezpečnost a kontrolovat, jestli nic nebrání průjezdu závodních speciálů. Máme vlastně tři vozy, označené třemi, dvěma a jednou nulou. Komunikujeme pomocí vysílaček mezi sebou a samozřejmě také s ředitelstvím soutěže. Propojení jsme na start a cíl jednotlivých erzet. Hlásíme možné problémy, obsazenost

jednotlivých rychlostních zkoušek, neukázněné diváky. Při průjezdu vozidla s jednou nulou na kapotě už vše musí být čisté. V naší pravomoci je i dát případně návrh na zrušení rychlostní zkoušky. Ale upřímně řečeno – málokdy se stane, že bychom museli řešit velké problémy z řad diváků.“

Co už by se muselo stát, aby rychlostní zkouška byla opravdu zrušená?

„Stalo se nám například, že na trať majitel polí zavezl traktor a utekl. Spíší se jedná o podobné nečekané věci, které jsou spíš na řešení pro policii. Dlouho už se to ale nestalo. Já osobně musím diváky pochválit, že za těch pětadvacet let, co službu zajišťujeme, se nevyskytl prakticky žádný velký problém. České tratě jsou natolik předem připravené a spolehlivě zabezpečené, že se nemusíme takových mimořádných událostí obávat.“

Dá se tedy říct, že fanoušci se v České republice naučili chovat?

„Občas se nějaký ten neukázněný divák najde, ale jedná se spíš o individuální případy. Nechápal jsem třeba tatínka, který před průjezdem ještě s malým dítětem přebíhal trať a chtěl si najít lepší místo. Jsou to ale opravdu spíš ojedinělé nedostatky.“

Kde všude vlastně působíte v rámci automobilových soutěží?

„Objíždíme celou Českou republiku, hostovali jsme v Německu, Polsku, Slovinsku a Rakousku. Já osobně už jsem se s týmem zúčastnil přes tři sta soutěží. Myslim si, že jsme jediní v Evropě, kdo takové týmové služby poskytuje.“

Změnily se hodně podmínky za těch pětadvacet let?

„Mění se samozřejmě hlavně jezdci a závodní speciály. Jezdí rychleji a rychleji. Dříve nám stačily Fabie, teď už máme Kodiaq. Pravdou je, že nás startovní číslo 1 nesmí nikdy dojet. Spolujezdec zkrátka musí umět možnosti propočítávat, kdy máme zastavit, kdy něco řešit atd. Takže opravdu potřebujeme silný vůz. Když například je rychlost-

ní zkouška dlouhá 27 kilometrů, je i těch deset minut rozdílu mezi tím, kdy startujeme my a první jezdec, někdy málo. My ale prostě nemůžeme omezit závodníky. Pokud bychom to dobře nepropočítali, tak musíme umět včas zastavit a najít vhodný prostor k opuštění trati.“

TEXT A FOTO PAVEL PETR

